

גמ"ר 9436/02/16 - מדינת ישראל נגד דסלין מנגסטו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

17 יולי 2018

גמ"ר 9436-02-16 מדינת ישראל נ' מנגסטו

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דסלין מנגסטו

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון

הנאשם הואשם בכך שבעת נהיגתו ברכב בשדרות בן גוריון בבית שמש פגע עם רכבו בהולך רגל בלא"י בוגלה וגרם למוות.

הנאשם כפר באשמה שיוחסה לו בכתב האישום והחלו להשמע הראיות. בשלב מסוים וכשתמונת הראיות החלה להתבהר באו הצדדים בדברים והתגבש הסדר ולפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ויתקבלו תסקיר שרות מבחן וחוות דעת הממונה. בנוסף לאמור, הסדר הטיעון כלל הסכמות לעניין רכיבי הענישה שיתבקשו. במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה עצמה לעונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה, חודשיים מאחורי סורג ובריא, והיתרה בעבודות שירות. כמו כן מסרה המאשימה כי תעתור להטלת פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, ופיצויים למשפחת המנוח. במסגרת ההסדר הוסכם כי הסנגור יהיה חופשי בטיעוניו. בהמשך לאמור הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, הדיון נדחה לשם קבלת תסקיר וחוות דעת הממונה ולטיעונים לעונש.

ראיות וטיעונים לעונש מטעם המאשימה

במסגרת הבאת ראיות המאשימה לעונש, המאשימה הגישה את הרשעותיו של הנאשם והעידה את משפחת המנוח. בתחילה מסרה אימו של המנוח את דבריה. היא תארה את הקושי הרב והכאב ואמרה " **אנחנו כולנו הילדים מאוד מדוכאים ומודאגים.....אני גדלתי את הילדים שלי לבד, עכשיו קשה לי מאוד**" בהמשך אמרה " **..אני רואה חברים שלו נשואים ומשפחה ואני בוכה...**" האם ציינה את העובדה כי המשפט נמשך 3 שנים בהם הנאשם ממשיך בחייו " **מסתובב חופשי, עובד מפרנס..**" . לאחר מכן העיד אחיו של המנוח - מלסה, והביע את מחאתו מהסדר

הטיעון ומהזמן הרב שעורך התהליך. לאחר דברי משפחת המנוח טען ב"כ המאשימה לעונש. בטיעוניו לעונש ביקש התובע כי יגזר העונש ברף העליון שבהסדר. בא כוח המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה כמפורט בכתב האישום המתוקן ומידת רשלנותו של הנאשם העולה מכתב האישום המתוקן. לטענת בא כוח המאשימה אין המדובר ברשלנות נמוכה. ב"כ המאשימה ביקש כי בימ"ש לא יקבל את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ולבסוף ביקש כי יוטל פיצוי הולם למשפחת המנוח, פיצוי שיש בו מסר עם משקל ממשי המבטא במעשים את לקיחת האחריות, והבעת החרטה.

ראיות וטיעונים לעונש מטעם הנאשם.

במסגרת הבאת ראיות ההגנה לעונש הסנגור ביקש להעיד את אשתו של המנוח אשר תארה את הקושי בו הנאשם מצוי ממועד התאונה. העדה מסרה אודות מצבם הכלכלי הקשה וציינה כי היא צפויה ללדת בקרוב. לאחר מכן טען הסנגור לעונש. בטיעוניו לעונש ביקש הסנגור כי בימ"ש ישקול הטלת של"צ, ולכל היותר מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. הסנגור טען כי רשלנותו של הנאשם נמוכה ביותר ובהקשר זה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן. הסנגור התייחס לרשלנותו התורמת של המנוח וציין כי לדעתו מעשיו של המנוח היו גורם מכריע לקרות התאונה. הסנגור אף הפנה את בימ"ש לדו"ח ועדת "דורנר" בעניין הנזק העולה על התועלת במאסרים ולו קצרים כאשר מדובר בנאשמים שאינם בעלי דפוס התנהגות עברייני. באשר לנסיבות האישיות הסנגור הפנה לתסקיר שירות המבחן, להבעת החרטה של הנאשם ולקיחת האחריות והדגיש את הסימפטומים הפוסט טראומטיים של הנאשם. הסנגור אף התייחס ליתר הנסיבות האישיות. בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל עתר הסנגור להטלת פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים. הסנגור לא התייחס לסוגיית הפיצויים ואולם טען לעניין מצבו הכלכלי המורכב של הנאשם. הסנגור מסר כי הנאשם המפרנס העיקרי במשפחתו, בעבודת כפיים במפעל נירוסטה, הינו אב לשני ילדים ואישתו בחודש השמיני להריונה.

לאחר טיעוני הסנגור, משפחת המנוח ביקשה לחזור ולהביע את תרעומתה ביחס להסדר הטיעון, ובנסיבות אלו מסרו בני משפחה נוספים את דברם. בימ"ש דחה את הדיון למתן גזר דין, ואף על מנת לאפשר למשפחת המנוח לחזור ולהביא דברם בפני המאשימה. מהודעת המאשימה מיום 11.7.18 עולה כי משפחת המנוח נטלה שירותי יעוץ משפטי ונקבעה פגישה במשרדי המאשימה, ואולם לא הוגשה כל בקשה או הודעה בעניין זה מעבר לאמור.

דין והכרעה

מאסר בפועל

מדיניות הענישה הנהוגה בתאונות דרכים בהם קופדו חיים אדם הינה הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. לצד זאת בימ"ש שוקל את רמת הרשלנות של הנאשם, ונותן משקל, אם כי מופחת, לנסיבות האישיות. כידוע הענישה לעולם הינה אינדיבדואלית, ואולם נקודת המוצא הינה הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, אלא אם כן מדובר בשילוב של רשלנות נמוכה במיוחד יחד עם נסיבות אישיות מורכבות ביותר.

המאשימה כאמור הגבילה עצמה לעתירה להטלת מאסר מאחורי סורג ובריאח לתקופה של חודשיים, המאשימה ציינה כי הנתון אשר יש לשקול אותו בראש ובראשונה הינו רמת הרשלנות, ובמקרה זה סברה כי הרשלנות איננה נמוכה. אינני שותף לעמדתה של המאשימה. בימ"ש שמע חלק לא מבוטל מהראיות ויכול היה להתרשם כי רשלנותו של הנאשם נמוכה, ולזאת יש לצרף את רשלנותו התורמת של המנוח כפי שעלה מהראיות אשר הוגשו לבימ"ש, ואין מקום להרבות במילים בעניין זה, וכפי שעולה אף מעובדות כתב האישום המתוקן.

יחד עם זאת אין המדובר ברשלנות כה נמוכה שיש בה כדי להימנע כליל מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח. כך הדבר אף באשר לנסיבות האישיות של הנאשם. אין ספק כי מדובר בנסיבות חיים מורכבות, לפני התאונה, וודאי לאחריה, כפי שעולה בהרחבה מתסקיר שירות המבחן, ואולם אין מדובר בנסיבות חיים כה קשות אשר יש בהם כדי להימנע כליל מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריאח.

לנוכח כל האמור, סברתי כי הענישה הראויה בכל הנוגע לרכיב עונשי זה הינה הטלת 6 חודשי מאסר בפועל, מהם חודש מאחורי סורג ובריאח והיתרה בעבודות שירות. יחד עם זאת הסנגור הציג בסיפא לטיעוניו אפשרות חלופית. חששו הגדול של הנאשם הינו איבוד פרנסתו, אם יגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות. ביצוע עבודות שירות לתקופה כה ארוכה יכול ויביא לפיטוריו של הנאשם מעבודתו ואיבוד מטה לחמו. בהקשר זה נחזור ונזכיר כי הנאשם הינו המפרנס העיקרי, מעבודות כפיים, לנאשם 2 ילדים, ואישתו בחודש השמיני להריונה. בנסיבות אלו, הנאשם מבקש לצמצם את תקופת עבודות השירות ככל האפשר.

לפיכך אני סבור כי האינטרס הציבורי בכללותו מאפשר ואף מחייב יצירת נקודת איזון שונה בין רכיבי הענישה השונים, הטלת 3 חודשי מאסר בפועל וזאת תחת 6 חודשי מאסר בפועל כפי שהודגש לעיל, ואולם מלוא תקופה זו, בת 3 חודשים, תרוצה מאחורי סורג ובריאח.

פסילת רישיון נהיגה.

המאשימה עתרה להטלת 7 שנות פסילה והסנגור מנגד עתר להטלת 4 שנות פסילה. לנוכח הנימוקים שתוארו ותוך בחינת רמת רשלנותו של הנאשם, וקיומה של רשלנות תורמת, אני סבור כי יש להטיל מחד גיסא פסילה ממושכת ואולם אין מקום להטיל את מלוא תקופת הפסילה לה עתרה המאשימה. לפיכך אני סבור, באיזון מכלול השיקולים, כי פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים תהווה ענישה הולמת ומרתיעה. בל נשכח כי לצד זאת הנאשם ירצה 3 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריאח.

תשלום פיצויים למשפחת המנוח.

מותב זה התייחס לא אחת לשאלת הטלת פיצויים הניתנים מיד הפוגע לידי קורבנות העבירה. מותב זה רואה חשיבות חינוכית ומוסרית בתשלום זה אשר עולה בקנה אחד עם שינוי ההתייחסות לנפגעי העבירה. אני שותף לטיעוניו של בא כוח המאשימה בעניין זה ולפיו בתשלום הפיצויים למשפחת המנוח הנאשם מוכיח, אף במעשיו, ולא רק בהבעה מילולית, כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה.

יחד עם זאת בקביעת היקף הפיצויים בית המשפט לוקח בחשבון את מכלול הנסיבות שהובאו לעיל ובהן אף רמת הרשלנות, והנסיבות האישיות של הנאשם.

לנוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. תשלום פיצויים לעזבון המנוח בסך של 10000 ₪.
- ב. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של שנה וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.
- ג. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים.
- ד. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם ינהג בזמן פסילה או יעבור את העבירה בה הורשע.
- ה. מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח לתקופה של 3 חודשים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בהעדר הצדדים.